

ELLENZÉK

POLITIKAI LAP

Előfizetési árak:

Helyben: Egész évre . 10 K
Fél évre . . . 5 „
Negyed évre 2:50 „

Vidékre: Egész évre . 12 K
Fél évre . . . 6 „
Negyed évre 3 „

Egyes szám ára 8 fill. Kapható minden hírlapelárusítónál.

Felelős szerkesztő:

Dr. HEBRONY JOZSEF

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Széchenyi-utca 34. SZELENYI és TÁRSA nyomdája.

A lap megjelen

minden kedd, csütörtök és szombaton.

Rákóczi esztendeje, jó éjszakát.

Rákóczi esztendeje a nemzeti öntudat hatalmas hullámcspodásaival ünnepelte meg a kurucszabadságharc zászlóbontásának évfordulátát. A begubéztott kormányparti lárvák is kikelték és nemzetiszínű pillangószárnyakon szállongva sejteni engedték a nemzeti öntudat kikeletjét. Az egész nemzetet átjárta a méltatlankodás bizonyos érzése alkotmányos szabadságunk megnyirbált állapota felett. Az 1867-iki elaltatás óta most kezdtek először a régi dicsőség ébredésének jelei mutatkozni.

A nemzeti nyelvért megindult mozgalom óriási arányai megadták a kétségbevonhatatlan jogot a közjogi ellenzéknek arra, hogy magát látván a nemzet többsége letéteményesének, a nemzeti akarat kifejezőjének, a parlamenti harcot a hárszabályok által megengedett minden fegyverrel vivja meg. Ritka eset, krónikások tollára való, hogy a nemzet vezette, tüzelte, táplálta lelkesedésben lelkesedéssel a „függetlenségi“ nevet viselő pártot; sőt egy két ízben a felháborodás kartács-tüzével kergette harcra a meghátrálni mindig készeket.

A nagy nemzeti küzdelem ellen Széll szenvedő ellenállást szegezett; ő maga ugyan szeretlen szószátyárságával a legtüzesebb obstrukción is tultett; simogatás és bonbon voltak a fegyverei; kudarcot vallott. Jött Khuen az erőszak sejtetésével; a köpeny alul ki-kitetsző kardmarkolat lapulásra bírta a hősokeket; segítségükre jött a nagykormánypárt és a granicsárt eltették láb alul.

Végre Tisza István gróf találta el igazán a hangot, módot és modort leczkézteni, golyóval akasztófával fenyegetni, a kíváncsokra sohával felni; ez kell azoknak, a kik nem veszik komolyan a dolgot; virgács kell azoknak, a kiknek papiros-kard van a kezükben és nem magyarázni. hanem a hátukhoz verni a törvényeket. És a magyar

vezényleti nyelv legnagyobb elensége, a magyar gazdasági és nemzeti függetlenség legszűkebb tagadója, a Bécs előtt megbízható közös hadsereg legtüzesebb politikai apostola, a feltételekhez kötött ígéretek bőkezű ajándékozója megkapta a békét ingyen. Vége a harcnak. Vannak ugyan még a kik — igaz, hogy az eredmény vajmi csekély kilátásával — állják a harcot, mert arra a nemzettől vármegek, választó kerületek, testületek, népgyűlések megnyilatkozásában megbízatást kaptak reá becsületes fogadalmat tettek. A jó, jámbor választó-kerületek pedig megdolgozás alatt vannak, a halottkém mumiáivá akarják göngyölni hatalmi szóval, rábeszéléssel a hivatalos és hivatal nélküli békés hazafiak. És a kormány áll rendületlenül; többsége van bőven.

A kormány fittyet hány annak a nehézségnek, a mit a közös vámterület további káros fenntartása elé az 1899. XXX. t. c. vetett. Csak egy kis fenyegetés és újra elengednek minden garanciát; mert fő a béke és a béke árnyékában a nagybecsű mandátum. És legfőbb, hogy honmentő hazafiaknak tartásuk azokat, a kik nem akarnak kockázni semmit, még a saját maguk csekély erélyének megfeszítését sem. A harc ugyse ér semmit; eredménye nem lehet. Erre a meggyőződésre hogyne lenne elég indok az, hogy megse próbálják, csak kimondták és egy-két könnyen hívót a benne hagytak hadd lármaazon torkaszakadtáig!

Nevetséges, ha egy-két ember harcol, a nagy tömeg pedig: a kulisszák megett a béke mámorában ölelkezik. Így lesz béke osztrák hadseregre, közös vámterületre, elemésztésre, elsorvasztásra, hanyatlásra, halálra.

És ebben a szörnyű válságban, mely a béke fehér lobogója alatt a penész és rothadás törvénye szerint csendességben folytatja áldatlan munkáját, a legborzasztóbb az, hogy a függetlenségi eszme, mint tartalmatlan agyrém van odaállítva

Bécs elé; mint papiros-katonatábor a függetlenségi párt, melyet a fenyegetés egy frázisa ledönt. Meg se kísérelt cselekedés és vele karöltve vágóhídra vitt báránytürelem; szív, velő és gerince nélküli mutatványozás.

Ezen az egészségtelen alapon sziklaszilárdan épül fel a fekete-sárga vár, a nemzeti fellendülés legmerevebb ellensége nyugodtan veti meg ágyát pihenésre, gyarapodásra. A legnagyobb erény hogy bölcsék legyünk megadva magunkat a meg sem próbált cselekvés eredménytelensége előtt; a világ pedig bamul; a min pedig a világ bámolni szokott. az már valóban bölcsesség lehet.

Elkeseredett szavak ezek. De a legtisztább honszeretet féltő aggódása adja őket ajkamra. Lehet hogy nem így lesz. Lehet, hogy ez csak rossz álom.

Jusson eszünkbe, hogy magyarok vagyunk. Hogy nem tagadjuk nem tagadhatjuk meg a multunkat, nem önmagunkat.

Ne csügghessenek hát el azok a politikai fordulatok, a melyek az utóbbi időben itt lejátszódtak Bizzunk hát a jövőben!

Rákóczi esztendeje jó éjszakát! Magyar dicsőség ébredésének reggele Isten hozott!

Országgyűlés.

Decz. 29.

Nagy bosszuságára Tiszának, a kormánypárt olyan odaadó lelkesedéssel támogatja a kormányt, hogy ma megint fel kellett függeszteni az ülést a háttározatképes szám hiánya miatt. Tizenegy óra már elmúlt, mikor a sereghajtók össze tudtak terelni annyi kormánypárti képviselőt, hogy az ülést folytatni lehetett.

Lovászy Márton volt ma az első szónok, aki azzal a komolysággal, obektivitással és alapos-sággal szólott a szőnyegen forgó kérdéshez, a mely az ő politikai egyéniségének általánosan ismert jellemző vonása.

Először is azt bizonyította be megczáfolhatatlan érvekkel, hogy a kormány a póttartalékosok behívásával nem katonai szűkséget elégít ki, hanem politikai pressziót gyakorol. Mert ha rendes viszonyok között két korosztály is eltudja végezni a szolgálatot, amint minden ősszel megszokott az történni heteken át, akkor most sincs többre szükség; annál kevésbbé lehet szükség négy korosztályra; pedig a kormány nyilatkozata szerint a póttartalékosokat az ujonczok bevonulása után is, azoknak kiképzéséig bent akarják tartani, tehát akkor négy korosztály lesz fegyver alatt.

Ezzel az embertelen presszióval azonban a kormány nem fog célt érni, legfőlebb kinosabbá teszi a harcoló ellenzéknek a köteleességteljesítést, de közülök senkit meg nem tántorít.

Azok a politikai fordulatok — ugymond befejezésül — melyek itt az utóbbi időben lejátszódtak őt nem csügghetnek el. Mert bizik a nemzet igazságában. S bizalmában. megerősíti őt az a történelmi reminiscenzia, hogy Rákóczi Ferenc előhadát is le-törték először, de pár hónap mulva az egész nemzet a legyő-zött zászló mellé állott és diadalmasan lobogtatta azt egészen Bécsnek városáig!

Ellenzés és taps zudult föl a beszéd befejezése után, s a szónokot többen üdvözölték. Erre rövid szünet következett.

Szünet után Ugron Gábor mondta el hatalmas beszédét.

Beszéde elején a honvédelmi miniszterrel foglalkozott röviden. Ahhoz a vészharangongatáshoz — ugymond — amit Nyiri végzett, kevés szava van. A könyhullatás nem hatotta meg De azt a kijelentését a miniszternek, hogy a póttartalékosokat hosszabb szolgálatra bentartják, nem hagy-

hatja szó nélkül. Emlékezteti a Házat, hogy a honvédelmi miniszter decz. 22-iki beszédében azt mondta, hogy a póttartalékosokat csak négyheti fegyvergyakorlatra hívják be. Melyik jelentése felel meg tehát a valószínűségnek.

Kimutatja ezután, hogy az egész behívás — amint már Lovászy is kifejtette — katonai szempontból szükségtelen, s a bentartás törvénytelen erőszakoskodás.

A Balkánra való hivatkozást csak szónoki figurának tartja a szülő.

Ezután áttért a chlopy-i parancsra és az annak kiegészítésül Khuen-Héderváry gróf akkori miniszterelnökhöz intézett királyi kéziratra. Furcsának találja szöveget, hogy még ellenzéki oldalról is azt hangoztatják, hogy a többség és a király akaratához kell magunkat tartani. Alkotmányos államban csak az ország akarata lehet irányadó. A király akarata pedig csak kétféleképpen nyilvánulhat meg. Vagy az országgyűléshez intézett leirathat, vagy a felterjesztett törvény szentesítésének megtagadása által.

Az alkotmányosságnak különben az a legfőbb természete, hogy a királynak csak addig terjed az akarata és a hatalma, ameddig a népképviselőkből alakult kormány vállalja érte a felelőséget. Külön egyéni akarata az alkotmányos királynak nem is lehet, s ha van, az már az abszolutizmus.

A királynak nincs joga — mondja tovább Ugron — a törvényhozás intézkedéséhez való

hozzájárulást addig megtagadni, míg az eléje nem kerül.

Szembehelyezte Ausztriát Magyarországgal s rámutatott arra, hogy nálunk is már az Ausztriában divó rendszert, mely az alkotmányos életet ott már is megölte, akarják behozni. Nemzet és király, a királyi hatalom nem a trónért, hanem a nemzet jólétéért vannak. Amint a királyi hatalom nem vezeti a nemzeti életet, akkor a parlamentarizmus csak papiroson van, az alkotmányosság csak elméletben van.

Azt is fényesen bizonyította Ugron, hogy az ellenzék küzdelme konfliktust nem teremt a nemzet és király között.

Nagy és mély hatást tett, fényes elokvenziával előadott beszédét azzal végezte, hogy nem akarja, hogy Magyarország legyen az a máglya, amint Kossuth Lajos mondotta, a melyen az utolsó kétfejű sást elégetik.

Hosszas zajos éljenzés és taps hangzott fel, majd felállt Nyíri Sándor honvédelmi miniszter, aki tiltakozott az ellen, mintha a tegnapi beszéde szinpadias lett volna.

A mai nap utolsó szónoka Szluha István, aki röviden, de alapos és súlyos érvekkel, állandó figyelem és a küzdők helyeslései között indokolta meg ellenindítványát. Beszédében az ellenzéknek még ez év szeptemberében felterjesztett felirati javaslatát is felolvasta, kijelentve hogy ma is helyesli és osztja ezt s ezért küzd még mindig tovább.

Az elnök két ízben is rácsengetett a szónokra, hogy felol-

vasni nem lehet a feliratot, mert a képviselőházban egyszer már felolvasták. Az elnök ezen erőszakos odása az ülés végén, mikor Szluha István éljenzés között befejezte szép beszédét, házszabályvita fejlődött ki, a melyben résztvettek Várady Károly, Lovászy Márton és Tisza István gróf miniszterelnök.

Zichy Aladár gróf és Kubinyi Géza szöveget még személyes kérdésben s azután az ülés 3 órákor véget ért.

LEGUJABB.

A képviselőház tegnapi ülését d. e. 10 órákor Perczel Dezső nyitotta meg, a jegyzőkönyv felolvasásánál arra Kaas Ivor br. tette meg kifogásait. Utána Berzeviczy Albert vallás és közoktatásügyi miniszter két jelentést terjesztett be a tanítók nyugdíjalapjáról. Nyegre László a gazdasági bizottság előadója pedig a Ház tisztviselőinek drágasági pótlékáról, végül pedig Konkoly-Thege Sándor azok napidij igényeiről tett jelentést. Utóbbi esetben a gazdasági bizottság nem tartja magát illetékesnek ezen ügy elbírálására és kéri a képviselőházat, hogy ezen ügyet véleményadás végett tegye át az igazságügyi bizottsághoz.

Ezután Csávolszky Lajos és Várady Károly tartották meg záróbeszédeiket. Az ülés végére több interpelláció volt bejegyezve.

Várady után Molnár Jenő mondta el záróbeszédét. Ezután megállapították a következő ülés napirendjét. Eszerint a Ház ja-

nuár 4-éig nem tart ülést. A legközelebbi ülés tehát 1904. jan. 4-én lesz, a mikor folytatják a záróbeszédeket. A napirend megállapítása után az interpellációkra került a sor.

Városi közgyűlés.

Miskolc város képviselőtestülete kedden, f. hó 29-én d. u. 3 órákor választó és rendes közgyűlést tartott. A városatyák eleintén igen gyéren szállingóztak. Már 3 óra volt. Még mindig alig lézengett a teremben imitt-amott egy pár város-
atya.

Három óra után végre bevonultak meglehetősen számmal. Egynegyed 4-órkor Tarnai Gyula, alispán megnyitotta az ülést. És választották a voksolni óhajtó képviselőket. Három ujonnan szervezett kerületi baba-állás került választás alá. De mintán Popovics Józsefné 4-ik kerületi baba is lemondott állásáról, az ő helyét is választás útján töltötték be. 15 pályázat érkezett be. A bizottság ezek közül 8-at kandidált. Marach Matildot, Kovács Józsefnét, Lengyel Sándornét, Földi Bélánét, Balog Bélánét, Stark Arminnét, Borosovits Péternét és Steiner Dávidnét. A közgyűlés a kandidáltak közül közfelkiáltással megválasztja az első két helyre Marach Matildot és Kovács Józsefnét. Megválasztották volna ugyanigy sorban a két következő helyen kandidáltak is, de ekkor felszólt Katona József képviselő és kérte a „szavazást.” Az elnöklő alispán ezt a következő két állásra el is rendelte. Szavazatszedőkül felkértek Lichtenstein József, Porcs János és Bársony János képviselőket.

Beérkezett 55 szavazat, melyek közül 43 özv. Balog Istvánra, 35 pedig Lengyel Sándornéra esett. Tehát említettek szótöbbséggel megválasztattak a másik két helyre. Így esett meg nagysokára a baba-választás.

Miczike megfigyeléseiből.

— Az „Ellenzék” tározája. —

Azóta, hogy menyasszony lettem, az asszonyok bizalmasak hozzám, — „bevettek!” Ez pedig nagy szó. Minden a mi eddig csak sugdosott sejtelem volt előttem, minden, amiről csak annyit tudtam eddig, hogy valami fölött nevetnek, nagyhirtelen megszűnt titok lenni, lehullott a lepel és most már én is nevethek, ha a gusztusom úgy tartja; mert az igazat megvallva, engem ugyan bevettek, de én nem nagyon tudom őket, vagy legalább is a dolgaikat bevenni.

Nem mintha nem örültem volna, annak, hogy végeszakadt annak a kiálthatatlan állapotnak, hogy „Miczi eredi ki”, „Miczi ne hallgas ide”, „Miczi ne nevesse...” „Most ne ne nézz a szinpadra” stb. de sehogysem elégitett ki a beavatás; borzasztó hibásnak tűnik fel most előttem az a prüd eljárás, amivel bennünket, fiatal leányokat óvnak az öregek, sőt még amivel a fiatal menyecskék is elszigetelik magukat előlünk. Vannak, a kik az ilyesmi-ben nem ismernek határt, pedig

azzal csak rontanak a gyerek leány lelkén; mert ugyan hol van az az erkölcsös hajadon, aki épen ezen az uton kíváncsivá ne tennének, hogy legalább is meg ne kísértse az előtte kézzelfoghatóan rejtegetett ismeretlenség kulcslyukán bepillantani?

Az Ilus, akivel együtt jártunk a „felsőbe”, azt kérdezte tavaly télen, egyszer tőlem, hogy láttam-e már, hogyan csókolja meg Tarján Gida Jób Vilhmát és olyan lett, mint a pipacs. Persze hogy láttam, — feleltem — de mire ez a kérdés, talán tetszik neked Tarján?

— Nem, nem! Ugyan kérlek — sopánkodott — hogy gondolhatsz ilyet, de nekem meg van tiltva annál a jelenetnél a szinpadra nézni! Pedig érzem, hogy az valami nagy-szerű lehet!

Szegény Ilus! Hát ennyire én nem voltam megnevelve az igaz! Lehet, hogy nem is vagyok elég művelt az Ilusék szerint s talán hermetikusan elzárják a leányt, nehogy a társaságomban romolják, de az is bizonyos, hogy sohasem voltam annyira kíváncsi, hogy valami májusos, holdvilágtalan, csillagos,

stb. éjszakán merengett, vagy mit csinált a földszintes házuk ablakán s minthogy a merengés szinglontban nem jó, volt párja is — az igaz, hogy a „pár” kívül állt, a mi azonban épen nem akadályozta meg, hogy... izé... nem akarok pletykázni, de amit láttam, azt láttam, hogy meg ne próbálják a helyzet magasztalára emelkedni, mikor váratlanul betoppan a szobába az Ilus papája.

— Menjen! atyám jön — sóhajtá ijedten s ő eltűnt.

— Mit mondtál kis leányom? szölet a nevelés terén „nagy” apa.

— Oh! Papám, oly szép a csillagos ég, hogy felsóhajtottam „Meny-nyei Atyám!”

Soha ilyen szülői elérzékeny-edést megihatottságot! De így van ez! Én meg majd megfultam a sőtétben a visszafojtott nevetéstől; azonban velem ilyesmi még sem történt, mert ha én valakit megakartam volna csókolni, vagy kicsoda, megtettem volna még az apám előtt is, mégha meg ver is érte, de hát nem akartam!

Talán ez az oka, hogy a menyecske barátnőim újabb ószintés-

kedései nincsenek valami nagy hatással reám. Hogy pedig átérjek a menyecske barátnőimra, előre is kijelentem, hogy végtelenül le vagyok nekik kötelezve, amiért eleve bepillantást engednek az asszonyi sor rejtelmeibe, az igaz, hogy csirke koromban egészen más fogalmaim voltak az asszonyság-ról és meglehetősen csalódások érnek egymásután de az is bizonyos, hogy már előre tudom, hogy milyen ne legyenek!

Nem akarok megszólítani senkit, de ezek az asszonyok legalább is rettetesek. Három, vagy négyféle válfaját tapasztaltam ki és — még nem épültem semmit,

Nem tudom, ostoba vagyok-e, a vagy tuságos becsületesen gondolkodom! Azonban inkább az utóbbit hiszem.

Kezdjük a Lucin — én csak Lucának hívom — és ezért haragszik ugyan, de nem nagyon. Egyáltalában valamit mélyebb és tartalmasabb érzésre képtelennek tartom. Kaczer az örütséggel és — nem fél senkitől; az urát pedig az orránál vezeti úgy, hogy szagoló szerve már úgy megnyult, hogy elefántnak is használja a jámbort. Egyetlen

Most mester f... Bejelent... városi k... kas Gus... tát. A... fejezi... halála f...

Elnök... ványt je... lesnek... módosít... zeléséve... tanácsm... lés ezt...

A má... ügyek e... ban leé... delet az... sét a v...

a közgy... ritani... is, mert... szik. H... mert h... tartani... tartani... tanácsm... tését. A... latát eg...

Napi... talan i... a villan... tiszai... lyett... vább... villamo... megfélé... vezeté... megtör... faoszló...

Dr... a felsz... foglal... részére... ez irán... dett. M... a közg... talan i... levő... tagjain... kedésé... Bizony... ahol a... botrán... hasonl...

öröme... fejedel... vele j... i. a s... alattva... sa mi... nak: ... vagy... lom, k... közei... tának... az öt... sebb... szalla... hozzá... Mik... heteti... leten... botrá... edés... red a... leghig...

nyű t... szerű... a ke... kettő... válas... is n... egyik... sanki...

Most dr. **Szentpáli** István polgármester foglalta el az elnöki széket. Bejelenti dr. **Vajda** Adolf ügyvéd, városi képviselő és **Lossonczy** **Farkas** Gusztáv volt képviselő elhunytát. A közgyűlés jegyzőkönyvében fejezi ki részvétét az elhunytak halála fölött.

Elnök két napirend előtti indítványt jelent be. Ajánlja a közgyűlésnek, hogy a szervezeti szabályok módosításáig a kihágási pénzek kezelésével továbbra is **Nichel** József tanácsnokot bizzák meg. A közgyűlés ezt elfogadja.

A másik indítványa az illetőségi ügyek elintézése. Ugyanis a napokban leérkezett belügyminiszeri rendelet az illetőségi ügyek elintézését a városi tanács kezébe kivéve, a közgyűlés hatáskörére akarja szorítani. Ez a rendelet jogosulatlan is, mert törvénybeli tévedés alapján. Hozzá még kivihetetlen is, mert hozzá ragaszkodva, a közgyűlést örökös *permanenciában* kellene tartani. A főjegyző felolvassa a v. tanácsnak idevonatkozó előterjesztését. A közgyűlés a tanács javaslatát egyhangulag elfogadta.

Napirend előtt dr. **Neumann** Bertalan is felszólalt. Kifogásolja, hogy a villamos vasut a gőzmalomtól a tiszai pályaudvarig 12 fillér helyett 20 fillér viteldíjat szed. Továbbá kifogásolta azt is, hogy a villamos vasut részvénytársaság nem megfelelő oszlopokkal látta el a vezetéseket. Így azután több ízben megtörtént az is, hogy a korhadt faoszlopok sok helyen kidőltek.

Dr. **Szentpáli** indítványozza, hogy a felszólalás első részével a tanács foglalkozzon behatódobban. A második részére nevezze pedig kijelenti, hogy ez irányban már előzőleg intézkedett. Mielőtt napirendre tért volna a közgyűlés, felszólalt **Karla** Bertalan is. Felemlíti a városunkban levő „szociáldemokrata” egyesület tagjainak gyakran botrányos viselkedését. Mint legközelebbi esetre, a **Bisony** Ákos beszámolójára mutat, ahol az említett egyesület tagjai olyan botrányt rögtönöztek, amelyhez hasonló városunkban még nem igen

volt. Ezzel kapcsolatosan kárhóztatja és elítéli a rendőrségnek magával is tehetetlen, lanyha eljárását. Felszólalását minden oldalról helyeslik.

Szentpáli megnyugtatta a képviselőket, hogy a rendőrséget már utasította arra nézve, hogy ezután az „ugynevezett” „szociáldemokrata”-egyesület működését a lehető legszigorubb figyelemmel kísérik.

Most már aztán áttértek a napirendre.

Felolvasott Borsodvármegye alispánjának leirata a vármegye közönsége által létesített Szemereszobor helyének megállapítása tárgyában. Először **Lichtenstein** József szól a tárgyhöz. Indítványozza, hogy a Szemere Bertalan szobrát ne a vármegyehez melletti üres telekre, hanem a városház-téri „négyes lámpa” helyére állítsák. Szólv szavaira **Szentpáli** polgármester válaszolt. Eddig — úgy mond — neki is ez volt a véleménye, mignem a szobor alkotója, **Róna** József szobrász meggyőzte őt arról, hogy legalkalmasabb és legszebb hely a szobor-bizottság által kijelölt vármegyehez melletti üres telek lenne.

Utána dr. **Kovács** József szólott. Osztja a szobor-bizottság nézetét. A közgyűlés is elfogadta a szobor-bizottság indítványát és beleegyezett abba, hogy a szobrot a vármegyehez melletti parkírozott térre állítsák fel.

Következő pont a v. tanács előterjesztése volt a Hunyadi-utca és a Luther-tér kapcsolatos részének szabályozása ügyében. A közgyűlés elfogadta az előterjesztést.

Ezután felolvasott a v. tanács jelentése a f. évi költségvetés egyes számainál előfordult többlet kiadások engedélyezése iránt. **Katona** József szólalt föl elsőnek a pontnál. Rosszálja, hogy a közgyűlés eddig csak úgy „átsiklott” az ilyen ügyeken. Ennek magyarázatát abban találja, hogy ezideig a városi képviselők nagy része olyan emberekből állott, akik hivatalnokok lévén, csekély adót fizettek s nem

igen vettek részt a város pénzügyi költségvetésében. Szólv indítványozza, hogy a közgyűlés, mielőtt a tárgyat határozná, tegye át azt a pénzügyi bizottsághoz s csak ennek javaslata után döntsön a tárgysorozat ezen pontja fölött.

Kóris főpénztárnok reflektál előtte szólv szavaira s a tanács javaslatát elfogadásra ajánlja.

Majd **Bisony** Ákos szól a tárgyhöz. Szintén helyesli a tanács eljárását. **Szentpáli** István rövid megokoló szavai után dr. **Sugár** Ignác szólal fel. Hozzájárul a tanács javaslatához s egyszerszint tiltakozik **Katona** József felszólalása ellen, amely szólv felfogása szerint tendenciózusan személyes érdekeket érint. Tiltakozik az ellen, hogy bárki is a városi képviselőket adófizetés szempontjából mérlegelje és ítélje meg. **Katona** József visszautasítja dr. **Sugár** Ignác reá vonatkozó szavait. Ezután a kis parázs „tiltakozás és vissontiltakozás” szóharca után a közgyűlés elfogadta a tanács javaslatát.

Következt a legtöbb adót fizető városi képviselők 1904. évi névjegyzékének összeállítására kiküldött bizottság jelentése, melyet a közgyűlés tudomásul vett.

Majd felolvasott a községi közmunka pénztár jövő évi költségvetésének megállapításáról szólv javaslat, amelyhez a közgyűlés hozzájárult.

Utána a **Klein** Mihály Vörösmarty-utca 53. számú telke mögött levő Szirma utcai köz csatornázásából eredő ingatlan szerzés ügye olvasatott fel.

A közgyűlés itt is elfogadta a tárgyhöz csatolt indítványt. Végül még két jelentéktelen ügyet intézett el a közgyűlés, amely körülbelül háromnegyed 5 óra tájban ért véget kedélyes „b. u. é. k.” kivátnatok között.

A lap pontos küldése iránt mindennemű reklamáció ügyében tessék Szelenyi és Társaság nyomdai céghez (Széchenyi-utca 34. sz. a.) fordulni.

Az olvasóközönséghez.

— Felhívás előfizetésre. —
Az Ellenzék politikai és társadalmi hetilap Miskolc egyedüli függetlenségi párti lapja, 1904. év január havának el-sejével III. évfolyamába lép.

Az Ellenzék multja biztosíték a jövőre. Eddigi pályafutása alatt teljesített sajtó-szolgálatával a t. olvasóközönség elismerését és bizalmát megnyerve, nyugodt, erős és biztos lépéssel halad előre.

Az Ellenzék politikai hitvallása a legtisztább és a legnemesebb függetlenség elveiben és eszméiben él.

Az Ellenzék nem a pártok, kasz-tok, klikkek lapja, hanem a nagyközönségé mint ilyen, mindig és mindenben a közérdeket szolgálja.

Az Ellenzék legfőbb törekvése, hogy a lap tartalmát közelebbi, mindenki érdeklődését fölkeltő és kielégítő közleményekkel gazdagítva, a sajtó hasznos és nélkülözhetetlen organumaként szolgáljon.

Az Ellenzék a legmegbízhatóbban és legjobban értesült miskolczi hetilap.

Az Ellenzék az egyedüli miskolczi lap, amely munkát és fáradságot nem kimélve,

öröme az udvar és a hódítás; ilyen fejedelmi allűrökkel természetesen vele jár az uralkodási vágy, már t. i. a saját bizodalmban. Feltétlen alattvalói hódolat és elhomályosítása minden más olimpiai nagyságnak: ez a házszabály! Cseppet sem vagyok irigy és őszintén megval-lom, hogy megvanak hozzá az eszközök: szép és szellemes. Diplomatanak pedig olyan diplomata, hogy az őt nagyhatalom valamennyi kisebb és nagyobb követe és rendszallagos ügyvivője előkelő idegen hozzá képest.

Mikor egy alkalommal valami lehetetlenül óriás kaczerkódási művelten rajta kaptam és jámbor megbotrányozással kérdeztem, hogy — édes Lucám az Istenért, hogy merred azt a majmot úgy ugratni? a leghiggadtabb nyugalommal felelt:

— Drága libuskám. Te még szörnyű tojás vagy! Látd ez igen egyszerű. Az efféle dolog olyan, mint a kerti létra, két oldala van s a kettő között a szerelem vaksága a válaszfal. S mig az egyik — hogy is mondtad? — majom a létra egyik oldalán a remény fokai lassankint felmászik a tetejére. ahon-

nét vagy leszédülne, vagy nekem kellene lesegíteni — már akkor ott találja a létra másik oldalán felkapaszkodott másikat! Tabló? Mindkettő szó nélkül lesétál. Vagy, és ez jobb még talán — az ember hagyja örülni a csacsit, sőt még segíti is; mikor aztán már közveszélyessé válik, elővesszük a harag, az apprehenzió kényszer, zubbonyát és — ráadjuk. Csak hadd el! Mind ráveszi és tehetetlen lesz. Nem kell ám valami komoly ok, a legkisebb semmisség is elég: például egyszerűen hűtlen, csapodár kakasnak mondjuk, — pedig ebben oly ártatlan, mint az őszi légy — a ki idegen babérok után lohol s nekünk csak hazugságok kukorékol, Ez igen alkalmas eszköz a kényelmetlen emberek lecsillapítására.

— Tudod, esküszik aztán mindenféle mitologiai és egyéb nagyságokra, de hiába hajthatatlanok maradunk. Amit tudunk, azt tudjuk. Fel is ut. le is ut. És azt hiszed visszavonul? A de hogy, sőt még csak most van igazán megfogva és rablánczunkra fűzve.

— Látd, ez a gyönyörűség, ez az irgalom, ez az aszonyi rend

kíváltsága. Körülrajongva bámulva ünnepele mulatni és mulattatni és kárt nem szenvedni. A saját kudarcát egy se mondja el, ennél sokkal hiubbak és mi ragyogunk tovább, csak a hites gazdánk, az aranyos kis uracsánk dicséri bá-jainkat és rajong szellemes mivoltunkért, hogy háza táját ily fényességé tesszük.

Ennyi logika és ennyi impertinentia! Forgott velem a világ. Égtem a vágytól más véleményt, más gondolkozást hallani. És sietem Sárához, ehhez a megfagyott szívű arkangyalhoz.

— Sárkám — mond csak — szoktak néked is udvarolni?

— Micsoda kérdés szivecském?! Fuvolázta a legbehizelgőbb hangon.

— No csak úgy; tudod érdekel — általánoságban.

— Hogy udvarolnak-e? Természetesen, sőt akarom hogy így legyen!

Ez a Sára a leghiubb asszony, akit csak ismerék; szenvedélyiel öltözik és izléssel briliátozza magát, lassan, méltósággal jár, a hire kifogástalan. Nem beszélnek róla s állítólag szereti az urát.

— De édesem, hogy lehet az, soha sem hallottam rólad semmit?

— Ez is természetes és nem is fogsz hallani soha? Mindennek megvan a művészete. Nekünk asszonyoknak föltétlen szükségünk van a férfiak hódolatára és az az asszony, aki ezzel nem rendelkezik, elvesztette pozícióját, a társaságban. Ám okosan, csak okosan kell kezelni, ezt a híres erős nemet — folytatá kenetteljes hangon — nem szabad bakokat löni.

— Igen! de utóvégre nem vagy ura gavallérjaid cselekedeteinek!

— Sőt, éppen itt a művészet. Kezünkben kell tartani a szarát és hidd el, még a szorító zablát sem érzik. Ha odadobjuk a gyeplőt, vége mindennek és a legjámborabb pára is feldönti a szekeret. Azután pedig a látszat, mely mindent megóv, elérhetlenségünk hire és az ő ostobaságuk, mondjuk hiuságuk. Írtsd meg. Ha valamelyik alkalmatlanná válik, vagy pedig észre látszik térti sietni kell, hogy minden kitörést megelőzzünk.

— Ha nem akarunk nullák lenni — kezdte újra — fénylenünk kell, ehhez pedig az érdeklődők serege

160 oldalas gazdag tartalma, hasznos tudnivalókkal, humoros adomárésszel, szép illusztrációkkal ellátott naptárt nyújt ajándékképpen, díjta anul előfizetőinek.

Az Ellenzék

előfizetési ára helyben egy egész évre 10 korona, vidéken 12 kor., fél-évre 5 illetve 6 korona, negyedévre 2 korona 50 fillér, illetve 3 korona. Egyes szám ára 8 fillér.

Megköszönve olvasó-közönségünknek a multban tapasztalt szives pártfogását, folyton növekedő bizalmát és kitüntető elismerését; kérjük jóindulatu és hathatós támogatását továbbra is.

Egyidejűleg fölkerjük mindazokat, akik hátralékban vannak, sziveskedjenek hátralékaikat mihamarabb beküldeni, nehogy a lap küldésében fennakadás történjék.

Miskolcz, 1903. december 31.

Hazaftas tisztelettel:

az „Ellenzék“

szerkesztősége és kiadóhivatala.

Törvényhatósági bizottsági tagválasztás. A Tóth Dániel halálával megüresedett III. kerületi törvényhatósági biz. tagsági helyet tegnap töltötték be választás útján. A választást, amely a városháza nagyszobájában folyt le, Szepessy Béla árvaszéki elnök vezette. Nagy érdeklődés előzte meg a választást. Három jelölt volt: dr. Neumann Bertalan, Bónis Sándor és Doma István. Mindháromnak voltak szép számú párhívói. De voltak eshetőségek is. A szavazás d. e. 9-kor kezdődött és d. u. 4 órakor ért véget. Az eredményt 5 órakor hirdették ki. Beérkezett összesen 190 szavazat. Ebből 128-at kapott Bónis Sándor, 58-at Doma István és 4-et dr. Neumann Bertalan.

nélkülözhetetlen. Ne ijedj meg, nem beszélek én szerelemről, legalább a magam részéről nem; hogy ők mit gondolnak, vagy éreznek, — ha ugyan éreznek — azzal nem törődöm, Nekem szükségem van rájuk s ha véletlenül valamelyik komolyan venné a dolgot, le kell hűteni. Ennek azután sokféle módja van. A többi közt kitűnő az elvek hangoztatása. Egy asszony akinek elvei vannak és kellő időben tud azokra hivatkozni félelmesen érdekes és jó hire kél. Filozofálni résztvétellel a megközelíthetetlen magasztaláról; nem ejtjük el az illetőt a világért sem, csak kellő távolságban tartjuk!

— S ha mégis . . .

— S ha mégis közelebb akarna jönni, — mert tudod az akarnokok serege megszámlálhatatlan — hagyjuk futni a mega bolond útján míg el nem galoppirozza magát és a vége valami blamázs az — ő részéről. Bennünket megóv a hírnök. Ha pedig észre akarna térni s letör az ilyen autsidert féltékeny-

Igy tehát nagy szótöbbséggel Bónis Sándor lett megválasztva a törvényh. biz. tagjává.

ÚJDONSÁGOK.

Tájékoztató.

Decz. 31. Katonatisztek Szilveszteri mulatsága a Koronán.

Decz. 31. A gazda-kör Szilveszter-estélye.

Decz. 31. A demokrata-kör Szilveszter-estélye.

Január 5. Miskolcz—diósgyőri mérnökök táncmulatsága a Horváth-szállodában.

Január 9. A katonatisztek táncestélye a Koronán.

Január 10. A miskolczi ifjabb mezőgazdák táncestélye a Koronán.

Január 23. Fillérbál.

Január 30. A miskolczi mezőgazdák egy-lete táncvizigalma a Koronán.

Február 2. A katonatisztek társasestélye

Február 7. Álarcosbál.

A péntekre eső újév első napja miatt a legközelebbi számunk csak kedden fog megjelenni. Előfizetőinknek és olvasóinknak tehát most kívánunk boldog újévet.

Harcz a levegőben.

(Szilveszter-éji jelenet.)

Irta: Fohér Sándor.

Színhely: A Föld felett a levegőben óriási kapu. A kapuban kitátott szájjal áll Felejtés, rettenetesen hosszú lábakkal, s óriási nagy, fekete páragombolyagot képező hassal; várja az ő-esztendőt, mely rendszeren megtépett, rongyos köpönyegével szokta a földet elhagyni; mert mikor ifjan leszál, lenge köpönyevel; bebukolja az egész földet; az események reáradnak erre a burokra; mikor az esztendő már 12 hónapos lett, felszedi köpönyegét, amely ilyenkor kilyukad ott, a

nyé tesszük és mást favorizálunk. Úgy visszatér, hogy jobban se kell mert egészen letörni a hiúság még se hagyja.

— És az urad! mit szól mind ehhez az urad?

— Az uram, az — ismer!

Szervusz Bruzina! Mentem haza. Szegény ködvágóm, ha te tudnád, hogy a te leendő feleséged micsoda tanulmány uton van? Elvannád-e? Pedig elvehetsz bátran, el biz' Isten! Tiszta haszon ez nekem, nekünk! Ismerni kell ezt a tisztelt társaságot nem azért, hogy beszéljünk róla, oh nem! Csak azért, hogy a magunk boldogságát annál jobban megbecsüljük.

Asszony leszek: januárban lesz az esküvőnk és majd megismered az elveimet — most születnek!

Stya.

hol nagyobb események történtek, mert ezek sulyuknál fogva a Földön ragadnak az alattuk levő köpönyöslányokkal; így maradnak meg egy év emlékei. A többi eseményeket fölszedi köpönyébe s átadja Felejtésnek, mely azokat hónap elnyeli s hosszú lábain elfut velök velök a végtelen semmiségbe.

Személyek: 1903

1904.

Alkalmi poéták.

1903. (Rongyos köpönyben, lihegve, fáradtan közeledik a kapu felé; alkalmi poéták milliói csimpajkodnak bele hosszú hajfürteikkel s egetrázó süvöltéssel zengik el bucsuzató rigmusaikat.) — Oh, — ah, — segítség — mindjárt 12 óra s én meg mindég itt vagyok; engedjete — ah — agyon vagyok énekelve, tönkre vagyok bucsuztatva.

Poéták: (Össze-vissza üvöltének.) Oh, sejtelmes éjszaka — Távozó estendő — Eseményekkel terhes, távozó agastyán — Mosolygó hold és biztatóan röhögő csillagok. — Idők szekere. — Lágyan gördülő kerekék. — Felejtésnek föl-fölbillenő mázsás fátyola.

1903.: Oh — ah — (kétségbeesett végső erőfeszítéssel a kapuhoz vándorog.)

1904.: (Lenge hosszú köpönyben, hetykén közeledik a bejárat felé; meglátva a hosszú hajfürterdőt, meghökken.)

Poéták (Elhallgatva, mind odafordulnak; zúgó moraj kél köztük s hosszú körmök milliói mélyednek a dus fürtek feneketlenségébe.)

Egy poéta: Üdvözlölni akarunk, ifju.

1904.: Bemenjek? Oh ne még, ne még!

Másik poéta: Jövel, jövel.

(Az óra 12-öt üt; 1904 átlépi a küszöböt, a poéták önfelédten, újongva megrohanják: verssorok gördülése betölti zajával az egész világot; a rimek csilingelése elnémítja a Föld összes harangóriárait; Falb kikel sirjából és esőt jósol; 1904. elájul; a muzsák megőrülnek; zürzavar, láрма, össze-vissza futkosás a levegőben; egyszerre a Földről dühös veszekedés hangjai hallatszanak fel.)

1904 (Fölérez.) Hallga, mi zaj hallik alulról! (A zaj elnémul, mindnyájan lenéznek.)

A Földön a szerkesztők agyonverik a kosárfonókat, mert csak ötvenmillió papirkosarat tudtak készíteni s így az el nem helyezett költemények városokat temetnek el.

1904. (Egy örízetlen pillanatban leszál s ráteríti köpönyét a Földre.)

Katonai kinevezések. A miskolczi m. kir. 10-ik honvéddalozozred tartalék állományában a következő volt egy éves önkéntesek nevezettek ki 1904. január hó 1-én kezdődő ranggal hadnagyokká: Porcs Kálmán, Mészáros Dezső és Bónis Aladár. Tart. hadapród tiszteltesekké: Gyurkovits Béla, Szekei Károly, Járó Sándor, Adorján Béla, Gosstony István és Ráthonyi Győző. Hadapródokká: Macsly György, Jankovics Gyula, Balcer György, Baráthy István, Nemes Béla és Pusztai Lajos.

Szilveszter-estély. A miskolczi demokrata kör ma, december 31-én a Lloyd-szálló nagytermében Radics Lajos zenekarának közreműködésével Szilveszter-estélyt rendez. Az estélyen hangverseny is lesz. Lesznek tréfás felolvasások, szavalatok. A Szilveszter-esti mulatság este 8 órakor kezdődik. Belépti díj személyijegy 1 kor., családijegy 3 személyig

2 kor. Részletes műsor az estélyen lesz kiosztva.

A Bónis bankett. A Bónis Sándor tiszteletére rendezett bankett január hó 9-én lesz. Előjegyezni lehet Ferenczi B. könyvkereskedésében és Bokros Károly vendéglősnél. Egy teríték ára 5 korona.

Új főorvos. A miskolczi kerületi betegsegélyző pénztár igazgatósága tegnap ülést tartott, melyen a pénztár eddig helyettes főorvosát, orvosi karunk népszerű, képzett s ifju tagját, dr. Venetianer Jakabot véglegesen főorvossá egyhangulag megválasztotta.

Szerelmes királyfi. Nehány esztendő óta nagyot fordult a világ kerekere. Szerelmesek lesznek a királyok. Szeretnek. Még pedig nem az uralkodók szokott hideg, szertartásos szerelmével, hanem a legkönyösebb, legmelegebb emberiszerellemmel. A hermelin palástok alatt csak úgy kezd dobogni a szív, mint az alattvalók, a „szürke emberek“ kebelében. Hát hallottak ilyet?

Az európai szuverének közt tett körútjában Németországba is elerkezett ez a mindennek parancsoló hatalom és Frigyes Vilmos, a német trónörökös lelkét hajtotta igába. Kerülő uton, Amerikából érkezik a távirati jelentés, amely a német királyfi regényéről szól, amely azonban Berlin n már régtől nyílt titok. A királyi romantikában Farrar Geraldine játssa a főszerepet, a berlini udvari operának csodaszép tagja, aki Amerikából jött Berlinbe, ahol csakhamar feltűnt nemcsak a hangzával, de ragyogó szépségével is. Frigyes Vilmos trónörökös is érdeklődött a szép leány iránt s az udvari emberek, amikor észrevették hdy a trónörökös kelleténél többet foglalkozik a szép énekesnővel, nem állták útját a flirtnek, ellenkezőleg: az udvari cselszövésnek mindenféle fegyvereivel táplálták a trónörökös érdeklődését, mert arra számítottak, hogy Farrar Geraldine távol fogja tartani a trónörököst a zajosabb mulatságéktól. A trónörökös azonban nagyon is mélyen nézett az énekesnő szemébe, ez pedig sehogysem akarta meghallgatni a daliás herceget. Hónapokon keresztül őstromolta a leányt, aki udvarlóját bátorította ugyan, de azért ügyesen távol tudta tartani magától. Most már az udvari emberek akartak véget vetni a trónörökös regényének, ámde Frigyes Vilmos kijelentette, hogy ő Farrar Geraldinet szereti s történnék bármi, nőül is fogja venni őt: ha kell lemond a világ leg hatalmasabb trónjáról, de a leányt nem hagyja el. Mikor Vilmos császár füléhez jutott a trónörökösnek ez a kijelentése, hamarosan készen volt tervével: „a trónörökös hosszabb külföldi utra indul“ ezt írták az udvarhoz közel álló lapok. Így ta meg a regényt Matin, de hozzát teszi azt is, hogy a Welt am Montag című berlini ujság másképp híreszteli Frigyes Vilmos szerelmi regényét. A német lap sem titkolja a

leány ne se ott s meghallgás gény vé dött le ahová E női s ab bāt ring sāt a de nek. A két verz

Uj el napokba élclap esemény modorba kesztői és Far Zuárd (negyedé

Gazda A Bors let Misk a Mező gazdasá tartatna sági tör Ignác Gyümöl Gyula n

M. U. táján t irók, ki társaság tározatá s 16-á — A január gében t

A me cz. mis lās utá szűnt. évvel F Solymos megye vel az ren dele létesíté jellegű a „Bor lenni. birta k lappal utolsó volt.

Az ó resked Onod 1904. 19 ére lesse hó 21-

ban listo lico

legge hto

drov

Mig kéz

leány nevét, de a regény befejezése ott sokkal prózaiabb. A leány meghallgatta a trónörökös s a regény vége már Amerikában játszódott le Farrar Geraldine hazájában, ahová Berlinből küldték az énekesnőt s aki most egy apró-cseprő babát ringat a karján, szakasztott mását a derék Hohenzollern hercegnek. A regényt és a valóságot a két verzió szövi együvé.

Uj élcslap. Városunkban a közeli napokban „Bagoly” címmel egy új élcslap jelenik meg, amely a hét eseményeit fogja trefás szellemes modorban tárgyalni. Az élcslap szerkesztői Cox és Box (Hubert János és Farágó József.) főmunkatársa Zuárd (Sassy Csaba). Előfizetési ára negyédvire 1 korona.

Gazdasági előadások Miskolcson
A Borsodmegyei Gazdasági Egyesület Miskolcson 1904. január hó 10-én a Mezőgazdák társaság egyesületében gazdasági előadást tart. Az előadások tartatnak d. u. 3-4-ig Mezőgazdasági törvényekről. Előadó dr. Sugár Ignác kamarai titkár, d. u. 4-5-ig Gyümölcsfaterenyésztés. Előadó Cserer Gyula műkertész.

M. U. K. I. Még e hónap közepe táján történt, hogy miskolczi újságírók, kiadók és írókból egy bohém-társaság alakult. A bohémek elhatározták, hogy minden hónap 1-én és 16-án összejövetelt rendeznek. — A legközelebbi összejövetelt január 6-án a polgáregylet helyiségében tartják meg.

A megszünt újság. A „Borsod” cz. miskolczi hetilap 37 évi feunállás után a tegnapi számmal megszünt. A „Borsod”-ot ezelőtt 37 évvel Rác Ádám Lévy József és Solymossy alapították. Később a megye hivatalos lapja lett. De mivel az idén egy belügyminiszeri rendelet értelmében minden megye létesített egy kizárólagos hivatalos jellegű lapot, ennek következtében a „Borsod” megszünt hivatalos lap lenni. Ennek következtében nem birta ki a versenyt a többi helyi lappal es megszünt. A „Borsod” utolsó szerkesztője Forster Résző volt.

Az önödi országos vásár. A kereskedelemügyi miniszter megengedte Önod község kérelmére, hogy az 1904. évi január hó 12. és márczius 19. ére eső országos vásárok kivételesen 1904. január 7. illetve márczius hó 21-én tartassanak meg.

*Tea, rum, cognac,
boravicska, likörök, leg
tisztabb borsó, rum-és
likör-essenciák
eredeti minőségben
legelőnyösebben bevezet
hétők
Arabia Belain
drogériájában
Miskolcson
Ugyanott rum-és likör-
készítéshez kimerítő
utántöltés!*

Fényképezés vil- lanyfénynél is!

DUNKY FIVÉREK

CS. ÉS KIR. UDVARI FÉNY-
KÉPÉSZEK MŰTERMÉ

MISKOLCZ,
Városház-ter. 20.

a n. ó. kö-
zönség ren-
delkezésére
áll naponta d.
e. 9-től d. u.

4-ig borús időben is, azontul 6-ig vil-
lanyfénynél.

Gyönyörű nagyítások készülnek bár-
mily kis képről és minden fényképezési mű-
művészi kivitelben és mérsékelt áron.

Törvénykezés.

Különös válóper.

Öreg férj, fiatal feleség — Az áruló szá-
fájás. — A fiatal asszony csókjai.

Különös válóper iratai fekszenek most a miskolczi királyi törvényszék előtt. Egy helybéli öreg, gazdag polgárember válókeresetet adott be a fiatal, szép felesége ellen.

A válópernek kaczagtató in fölsé-
ges előzményei vannak, amelyeket
alább ismertetünk.

Egyik jönevű orvosunkhoz elment
néhány hét előtt egy csinos, fiatal
hivatalnok. A fiatal ember elpana-
szolta az orvosnak, hogy néhány nap-
óta szerfőtt kinos szájfájásban szen-
ved, ami bizonyára a szájpadiásán
keletkező apró pattanások miatt van.

Az orvos megvizsgálta a beteg
embert és konstataálta, hogy a szá-
padiásán olyan kiütések vannak, ami-
nőkkel még vajmi keveset találkozott
hosszu orvosi praxisa alatt. A re-
czipe megírása után azt kezdte tu-
dakolni az orvos: vajjon honnét kap-
hatta a fiatal ember a ritka beteg-
séget. Erre a beteg titokzatos mo-
soly közepette azt mondta:

— Tetszik tudni, a dolog nagyon
kényes természetű . . . hanem azért
teljes diszkreczió mellett elárulom a
doktor urnak.

Az orvos szintén titokzatos mo-
soly kíséretében jegyezte meg:

— Oh kérem, bizhatik bennem.
— A fájós száju ifju erre így szólt:
— Ismeri a doktor ur az öreg
Mahunkát?

— Bizony én nem ismerem.
— Hát a feleségét ismeri e?
— Azt a villogószemű barna asz-
szonyt?

— Igen.
— Csak nem . . .? — mondta az
orvos tagra nyil szemekkel. — At-
tól kapta volna?

— Igen, doktor ur. És hogyan
csókol az az asszony . . . hogy csó-
kol . . .

Közbevetve megjegyezzük, hogy a
fiatal ember nem Mahunka-nevet
mondott, hanem a szarvakkal feléke-
sített öreg magyarnak a valódi ne-
vét, melynek kitalálását azonban az
olvasó találatkonyságára bizzuk.

E kis gyóntatás után az ifju el-
távozott az orvostól, akihez másnap
egy bajszatlan fiatalember álli-
tott be:

— Doktor ur a szájam fáj —
mondta a diák, — nem tudom mi
baja lehet.

Az orvos megvizsgálta az iskolás
legényt és úgy találta, hogy az előző
napon ott járt hivatalnok szájbajá-
val teljesen azonos az ő betegsége.
A tudakozódásra nagy diszkreczió
megigérése után elmondta a csupas-
z állu gimnázista, hogy a Mahunkáné
csókja után fakadtak fel a kinokat
okozó pattanások.

Néhány nap után egy jogász ke-
reste fel a doktort s ugyancsak
szájfájásról panaszkodott. Az orvosi

vizsgálat kiderítette, hogy mind a
három fiatalember közös szájfájás-
ban szenved, a kérdezősködés azon-
kívül azt is kiderítette, hogy a ba-
joknak közös forrása: a szép Ma-
hunkáné — csókjai.

A harmadik ifju távozása után ke-
véssel egy kopasz nyaku, fehérba-
juszú csizmás magyar lépett be az
orvos rendelő szobájába és levéve a
szájára szorított nagy sárga kendőt,
fájdalmas sziszegések közt mondta:

— Doktor ur, a szájam szörnyen
fáj.

Az orvos megvizsgálta és az öreg
magyar baját ugyanolyannak találta,
mint az imént távozott jogászt. A
doktor már akkor elhagyta a hideg-
vére és dühösen kifakadt.

— Teringettét, hát csak nem kapta
maga is a szép Mahunkánétól?

Az ősz magyarnak tagra nyilt a
szeme erre és indultosan felelte:

— Hát már mért ne kaptam volna
tőle, hássen a — feleségem . . .

Az öreg polgár az orvosnak eme
félkiáltásából gyanut merített az
asszonya ellen, akiről már az előtt
is sejtett valamit.

Addig fürkészett azután, míg ki-
derítette, hogy az ő kis felesége
sem nyerné el az „erény”-díjat, ha
ilyesmire egyáltalán léteznék. Ami-
kor már minden bizonyíték együtt
volt, elment az ügyvédjéhez meg-
indította a válóper a felesége ellen.

Színház.

— Czigányverseny. —

Hétfőn este volt a czigányver-
seny első estéje. Az egész város
lázás érdeklődéssel nézett a verse-
nyek elébe. Hiszen a czigányt hall-
gatni, a kesergő, siró, kaczagva
bugó magyar nótákat hallani régi
gyönyörűsége a sirva-vigadó ma-
gyarnak. Az első este zsufolva volt
a színház.

A versenyt Radics Lajos nyitotta
meg a „Szózzattal.” Utána néhány
Dankó-nótát s ezenkívül köztet-
szésnek engedve, több magyar nép-
dalt adott elő nagy hatással. Ka-
pott egy nemzetiszenszalagos hatal-
mas babékoszorút is tisztelőitől.

Utána a Hajduság, a debreczeni
czivisek dédelgetett czigánya, Rác
Károly következett a műsorra. A
publikum feszült várakozással né-
zett az intelligens arczu primásra,
aki előszedte azt a gyönyörűsége
rég magyar hallgatókat. Amiket
még Boka húzott valamikor a Haj-
duság, a Nyírség, de még a ható-
dik vármegye minden valamirevaló
mulatságaira.

A közönséget valóságos extázisba
hozta a hegedű varázshangjai. Hát
még amikor átsapott a vig nótákba.
Rárántotta a ropogós, kaczagó,
duhaj nótákat . . . Alig tudott a
publikum betelni velők.

Háromszor kellett felhuzni a fű-
gönyt a frenetikus tapsorkánra. A
Rác Károly bámulatos technikája,
könnyed játéka s bandájának össze-
vágó játéka nagy sikert aratott az
estén.

A versenyt Bogár Vincze zene-
kara fejezte be, a ki versenyen ki-
vül eljátszotta a Rákóczy indulót és
egy pár kurucz nótát, ugyancsak
nagy hatással.

A czigányverseny után folytatták
a színészek a „Rokkant huszár elő-
adását. Az előadás igazán kritikán
aluli volt. A szereplők semmi érdek-
lődet nem tudtak kelteni

Második este.

Kedden este ment végbe a czi-

gányverseny második része. Az ér-
deklődés nem volt kisebb mint az
előző nap. A színház ezuttal is zsuf-
olva volt.

Először színrekerült a „Szálka”
1 felv. vigjáték, a melynek sikeré-
ben Rákai, Fűredi és Rákai egy-
formán osztozkodtak.

A „Szálka” után következett a
czigányverseny. De még előzőleg
Székely Anna a társulat egyik éne-
kesnője elénekelt Lányi Ernő mis-
kolczi zenekari igazgatónak 3
dalt. Köztük az országzserte hi-
ressé vált „Bujdosik a csillag Kossuth
lelke” és a híres „Chlopy-nótát.” A
közönség tapsokkal jutalmazta a
szép előadott dalokat.

Utána Rác Károly és zenekara
lépett a lámpák elé. És újra fel-
bugtak a szívhezszóló, törülmetszett
magyar nóták. És egy pár közked-
velt zeneszám a „Casanova”, „Dró-
tostót”, „Milliók a hó alatt” ope-
rettekből. Különösen nagy hatást
keltett egy érdekes kompozíciója,
egy ügyesen, ötletesen összeállított
népdalegyveleg, amelybe a Kossuth-
nóta is bele volt szöve. Ötször kel-
lett felhuzni a függönyt, a közön-
ség mégis egyre tapsolt. Közben
Rác Károly fia vette át a banda
vezényletét és meglepő ügyességgel
folytatták a szép magyar nótákat.
Frenetikus hatású volt a „Rákóczy
kesergője”, „Nagy Beresényi Miklós”
és a többi kurucz nóták.

Rác Károly után Radics Lajos
zenekara következett. Először a tá-
rogatása adott elő néhány recsegő
magyar dalt, köztük Lányi Ernő
„Bujdosik a csillag”-ját.

Majd pedig rárántott az egész
banda a közkedvelt „Chlopy nótára.”
Gyönyörűen, tüzzel játszotta a banda
Lányi mester híres alkotását. Vi-
haros taps zugott fel utána. Majd
pedig a Hymnus t játszotta el pre-
ciz, ügyes előadással.

Az egész színház közönsége még
a katonatisztek is felállottak, csak
Borsodvármegye alispánja maradt
egyedül ülve. Ő nem állott fel, mert
ez nem lett volna „méltó egy Tisza-
huszárhoz.” Azután egypár Dankó
nótát majd pedig gyönyörű kurucz
nótákat játszott a közönség tapsa-
ira ismét felhuzták a függönyt és
még néhány szép nótával töltötte
meg versenyszámait.

Radics Lajos játéka után Csehov
híres 1 felv. vigjátéka a „Medve”
került színre. Tökéletes, szép játé-
kot nyújtott Kondráth Ilonka, Fű-
redi és Rákai.

Harmadik nap.

Szerdán este volt a czigányverseny
harmadik napja, a melyről lapunk
következőszámában fogunk részlete-
sen referálni.

Utazás a nők körül.

Francois de Malherb francia
költő azt mondja, hogy két szép
dolog van a világon: az asszony
és a rózsza és két jó dolog: az
asszony és a dinnye. Minthogy a
rózsza csak szép, a dinnye csak jó
a nő pedig szép is, jó is, azért
hadd legyen itt most szó a nők-
ről.

A férfiak véleménye a nők fe-
lől általában igen különböző. Az
egyik szélső csoport egyik kima-
gasló alakja a nagyhirű görög mat-
hematikus.

Pythagorás állítólag azt mondta
hogy a nő biztonságba helyeztet,

sárkány, szoknyába bujt kigyó. mindennapi tékózlás, igen drága háboru, szükséges rossz nulla, mely csak akkor jelent számot, ha előtte a férfi mint egyes áll. Saphir, a német költő szerint pedig a nő az élet színméze, cukorborsó a földi lét hüvelyében, karácsonyfa az emberiség sokadalmában, csodateljes, hatalmas csavarrugó a nagyvilág gépezetében. E kétszélűség között én úgy látom, hogy a nő olyan, mint az égi harmat cseppje, ragyogó, tiszta, gyémánt, boldogító áldás, ha az élet piszkos rögétől menten a család rózsakelyhében marad, de fertőző iszappá lesz maga is, mihelyt a mocsárba cseppen.

A nő társadalmi helyzete a különböző korok s népek szerint igen különböző volt, s bizony még Európában is csak a lovagkor volt az, mely a nőket megillető tiszteletet, a nők kultuszát meghozta. Azelőtt s a természetes állapotban élő népeknél még ma is a nő adásvétel, rablás tárgya volt, ki fölött a férj korlátlan hatalommal rendelkezett, kit a férj tetszés szerint válogathatott, igavonó baromként használhatott, sőt — meg is ölhetett. Az ázsiai törököknél, hol csak a kövér nőket tartják szépnek, font számra mérik ki az eladó asszonyokat, kiknek ára kilónként a szerint emelkedik, amint arczuk is szebb, vagy rutabb. Az afrikai aranyparton lakó népeknél pedig az apák leányait, férjek feleségeiket oly arczczal s lelki nyugalommal rakják zálogba, akár csak a megszorult diákok gyerekei óráját és lánczát. Kellemetlen a dologban azonban az, hogy az így német szóra elvett női zálogtárgyak teljesen a zálogos önkényére vannak bízva s ha ki nem váltják, úgy egyszerűen egy magas fára akasztják őket szellőzés végett.

Kevés pont van a földgömbön, ahol a nő oly nyomorult számalomra méltó állapotban szenved mint Chinában. Az alsóbb osztályban épp úgy meg kell küzdeni a létért való munkában, mint a nálánál tiszterte izmosabb férfinak, anélkül azonban, hogy ennek jogaiból — társadalmi, etikai s morális szempontból egyaránt — csak egyetlen szemernyi is háramlanék reá. A vagyonosabb osztálynál pedig, különösen az etikettre, hagyományokra s külsőségekre sokat tartó mandarinok körében, olyan a nő, mint egy homályos pinczébe zárt penészvirág.

Idegen arczot csak kivételesen láthat, otthon talán sohasem, mert az idegen férfiak szeme elől gondosan elrejtik, asszonyok pedig csak igen nagy, kivételes alkalmakkor jönnek a házhoz. Templomba nem jár, mert nem is tudja miért menne oda, hiszen nincs joga imádkozni vagy áldozni valakiért vagy valamiért, minthogy a leánynak az ősök mádatához — a chinai vallás e

legfőbb dogmájához — absolute semmi köze sincs. Ez a fiuk kizárólagos privilegiuma.

Semmiiből nem tűnik ki élesebben, hogy mily kevéssé tesz a nő számot a chinai társadalmi életben, mint ebből a bánásmódból, melyben az alsóbb rendű néposztály gyermeke részesül, hol egy kis malacot vagy tyukot gondosabban ápolnak, mint egy kis leányt.

Igy például, míg a fiu nyomorult viszonyoktól telhetően félig-meddig mégis csak fel van öltöztetve s a családfelekkel osztozkodik a táplálékban, addig a leány a fiu eltépett, mocskos ruháiban jár és csak az ételhulladékokat kapja táplálékkul. A fugyermeknek egy nagy disznóhólyag, vagy fatönk van a nyakára vagy a mellére erősítve, arra az esetre, hogy bizton kimenthessék, ha a drága csemete a vízbe pottyant; a leány pedig a hajókon élő családoknál egy hosszú zsinéggel van az árbocztővéhez kötve s ha belepotyog a vízbe meg sem szüntetik az evezést, hanem a zsinégnél fogva ránczigálják vissza, mint valami potykát.

A japáni életben a nő játsza a legfőbb szerepet. A teaházakban is, hol a legtisztességesebb hangulat uralkodik, a középosztályú családok leányai szolgálnak ki, hol házias kiképzésük végett helyeztetnek el, akár csak a mi leányaink a nevelőintézetekben. Nálunk tanulnak a leányok algebrát, trigonometriát, logikát, astronomiát és régiségtant. Japánban pedig tanul a leány sütni, főzni, mosni, himezni, énekelni s tánczolni. Egyébre nincs szüksége, mert egyedüli hivatása férjének gyönyörű és felvidítő hitvestársul, gyermekeinek jó anyául szolgálni.

Egy keleti utazó a következőképp írja le a házasságkötés módját:

Hajónk még jóformán le sem bocsátotta horgonyait, a midőn már megjelentek a kereskedők, alkuszok kis csónakjaikkal és felajánlották áruikat, élelmiszereiket s mindent, mire a hosszú tengeri utat megtett hajónak szüksége van. Az alkuszokkal s kufárokkal együtt megérkezik a házasságközvetítő is. A legszeretettelőbban ajánlja fel a családi élet boldogságait, a melyekre állítása szerint csak is önála lehet szert tenni. Nagyon meggyőzően magyarázza, hogy széles kiterjedt ismeretsége van, csakis jómódu családokkal, a melyekben 2—3 eladó lány is van. Nyomatékos érveül előmutat egy albumot, telve gyönyörű fiatal leánykák s idősebb asszonyok művészileg kolorizott fényképeivel. Minden fényképre van megjegyzése. Elmondja a leány nevét, családi körülményeit, hol nevelkedett s mit tud. A piécze-de-resistanczet képezi az albumnak egy külön szakasza, mert ebben vannak azoknak a nőknek a fényképei, a kik már többször voltak férjnél. Mindegyiket dicséri. Ez itt

Jamata, kitűnő tánczosnő, remekül gitározik, 4-szer volt már férjnél. Itt van testvére, a kis Oyonoszo, karcu, mint a zerge, arca tiszta, mint a most esett hó, kár, hogy eddig meg csak 2 férje volt. Ez itt Hosziyoda, igaz már 22 éves, de már 8 szor volt menyasszony.

Ez mind igen szép — mondja az utazó — de mondok én magának valamit kedves barátom, nem kaphatnék én olyan feleséget, a ki még egyszer sem volt férjnél. A derék Jama-Huki nagyot néz e kérdésre, lebiggyeszi ajkát s csaknem fitymálva mondja „oh igen, van olyan is,“ de arczán meglátszik, hogy nincs valami kedvező véleménynyel a barbár európai izlés felől.

Igen rossz, de mindenesetre érdekes a nő helyzete az amerikai vadak között. Itt az asszony követi férjét háborubas vadászatra, csak hogy míg a férfi csupán fegyverét hordozza, addig az asszony cepeli utána a mindenféle pereputtyot, esetleg 8—10 gyereket is. Este pedig, mikor a férj uram a napi fáradozások után a szabadban pihenni tér, az asszony még előbb kábító italokat készít neki, melytől ha lerészegedik, kedves nejét csupa szeretetből eldöngeti. Ha pedig az asszony megvénül, — akarom mondani megöregszik, — akkor hű férje más asszony, és pedig természetesen fiatal asszony után néz s ezzel együtt, valamint édes gyermekeinek közreműködésével rakják el esténként a megvénült asszony-ságot. Ha azonban a család tető alá, sátorba kerül, ott egyszerre megfordul a koczka, az asszony lesz az ur a háznál, az erősebb nemnek mocczanni sem szabad. Ha pedig véletlenül férj uram megfelekednek magáról s hangosabban talál beszélgetni, úgy kedves, odadó neje oly gyengédséggel figyelmezteti kötelességére, hogy kéthétig is jeges borogatásra lenne szüksége.

A néger hasznos állatnak tekint a nőt, a szamojedeknél pedig nemcsak egy asztalnál nem ülhet a nő a férfakkal, de még ugyanazon ajtón sem járhat ki s be.

Oroszországban a pártában maradt leány — hacsak nem apáca — általános guny tárgya. A mely leány pártában érte el a 25-dik élet, elindul, ha szegény — mint ő nevezi — zarándok utra, ha gazdag, ugynevezett kéjutazásra és néhány év mulva, mindkét esetben úgy kerül elő, mint fiatal, bánatos kis özvegy. Özvegy asszonyban itt olyan bőség van, amilyen hiány 26 éves leányokban csak hogy az olyan kis özvegyek, akik férjeiket sohasem látták, sokkal számosabbak, mint azok, kik maguk rendezték férjük temetését. Innen van az hogy az orosz illem tilt minden czélzást az özvegy jelenlétében a megboldogultra, ami talán nem is csuda.

A nők társadalmi helyzetének megfelelően a formaszertint házas-ság is a civilizáció és a kulturális haladás szerint fejlődött s alakult ki. Eredetileg az egyesülés a vérrokonsági kötelékre s az időtartamra való tekintet nélkül nő-rablás útján jött létre.

Afrikában a kaffer törzseknél, ha a fiatal ember házasodni akar, néhány pajtást szerez magának, kikkel egy sötét éjjel kiválasztott dulcineája sátrához lovagol s miközben körülveszik a sátrort s öten-hatan bemennek, hogy a lány apját jövetelük czéljáról értesítsék, az alatt a fiatal ember a leányt veszi üldözőbe, ki proforma segítségért kiabál. Az éktelen lármában, a már jó előre összegyűlt vén asszonyok felugrának, a vőlegény után rohannak, hogy dorongokkal, kövekkel s más ilyen simogató szerszámokkal felfegyverkezve, a vőlegénye előtt bujósdijátzó leányt megvédelmezzék. Szerencsés az a férfi, aki csak 1—2 koponya töréssel s kék-zöld folttal s nem nagyobb s sulyosabb véres emlékekkel tér meg édes feleségével a kedélyes leánynézőből.

A nőrablással szemben a szabályozott több nejeség már erős haladást jelent és természetesen még nagyobbat az egynejeség — monogamia. Vannak ugyan olyanok is, akik még ennél is előrehaladottabbnak tartják magukat azzal, hogy egyáltalában nőtlenek maradnak.

A többnejeség ellenkezik az erkölcsi törvényekkel s a művelt nemzeteknél nemcsak a vallási és etikai, hanem az állami törvények is büntetés terhe mellett tiltják. Vannak ugyan, akik a büntetést egész feleslegesnek tartják, mert úgy hiszik, hogy a többneji férj már amugy is eleget bűnhődik. Azt mondják, e mellett bizonyít a kórának az a mondása is, hogy a férfiak kivétel nélkül a paradicsomba jutnak, míg a nők oda be nem bocsátatnak, ami nem magyarázható másként mint csak úgy, hogy a férfiak a többneji házas-ságban már annyira lerótták bűneiket, hogy purgatoriumra semmi szükségük sincsen.

Törökországban, — épp úgy, mint azelőtt a zsidóknál, — a többnejeség meg van engedve, de azért a többneji férfi még is ritkább, mint nálunk általában hiszik s csak a vagyonosok tartanak sok feleséget, mert egy teljesen berendezett hárem fentartása rengeteg költségbe kerül.

A többnejeség azonban még csak megjárja, de a többférjűség az már igazán érdekes házas állapot. Ez a szokás, — mikor t. i. egy nő egyszerre több férfinak a közös, törvényes, s hites felesége, — a primitív állapotokból még ki nem bontakozott s természeti vadságban élő népeknél fordul elő

s Ceylon törzseknél, nál egyáltalán peknél a szonyt vezethető, véri szerettség. Ily lett terméje, a g nevével nő tulajd Európa házas-ság voltak kelték kötelek bocsáthat feleségét eltestált tőt tartt Az athen goru felt szabta n saikból, reket vis zete ell volt. A család a részült kárhozta löbb hely tozott a sa volt

A nő régi meg alól való resztyn mihatju volt az egyenlő ket bizt egyikén vagrend tott tisz emelésé kereszty A nők köteless megszülte, az a hitves s sáóának pezi az sának i kornak, től kén alapján des ma ról talá

Lapt

6836

903. tk

A

Mátyá

ván vé

ügyben

106. sz.

korona

jelölt in

9 órá

áron al

A

küldött

K

A

s Ceylon szigetén, némely indiai törzseknel, Tibetben, az eszkimóknál egyáltalában nem ritka. A népeknél a férfi testvérek egy asszonyt vesznek a hához s elképzelhető, mennyire fokozza a testvéri szeretetet a közös kedves feleség. Ilyen családi viszonyok mellett természetesen a nő a család feje, a gyermekek is az asszony nevével viselik, sőt a vagyon is a nő tulajdonát képezi.

Európában a régi görögöknél a házasság kötelező volt ugyan, úgy, hogy az agglégények megvetésnek voltak kitéve s nagy adóval terhelték őket, de viszont a családi kötelék igen laza volt. A férj elbocsáthatta, máshoz adhatta nőkül a feleségét, halálakor végrendeletileg eltestálhatta, akinek akarta, szeretőt tarthatott a mennyi tetszett. Az atheni nőket a rendőség szigorú felügyelet alatt tartotta, megszabta mikor mehetnek ki a lakásaikból, milyen ruhákat s ékszereket viselhetnek. A római nő helyzete ellenben már egészen más volt. A római matrona, mint a család anyja, általános tiszteletben részesült, nem volt magános, elkárhoztatva, mindenütt a legelőkelőbb hely illette meg. Férjével osztott a ház kormányzásában, társa volt az összes fogainak.

A nők teljes felszabadítását, a régi megalázások és elnyomatások alól való felmentését mégis a keresztényiség első századaitól számíthatjuk. A keresztény vallás volt az, mely a család körében egyenlő jogokat és kötelezettségeket biztosított a házasság felek mind-egyikének s a középkorban a lovagrendeknek a nők iránt tanusított tiszteletét, a nők helyzetének emelését nagy mértékben fokozta a keresztény egyház Mária kultusza. A nők iránt lovagias önfeláldozás kötelessége jellemzi e kort, midőn megszületett a nő ideális tisztelete, az anya, a nővér, a kedves, a hitves szeretete, a nő egyenjogúságának elismerése. Ez a kor képezte az újkor, a jelenkor felfogásának is helyes alapját, annak a kornak, mely a szociális szükség-től kényszerítve, a jogegyenlőség alapján akarja megoldani a nőkérdés mai nehéz problémáját. De erről talán máskor.

Dr. K. Z.

Laptulajdonos: Széleányi Lajos.

6836
903. tk.

Árverési hirdetményi kivonat.

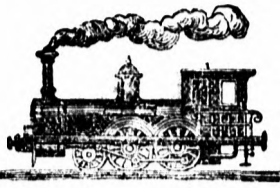
A szeptéteri kir. járásbíró, mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy **Mátyás Szaniszló Dániel** végrehajtható **Mátyás Szaniszló István** végrehajtást szenvedett elleni 955 korona követelés és járuléka iránti ügyében az árverés a szeptéteri kir. járásbíró területén lévő, a dédesi 106. sz. tjkvben A I. 1—15 sorsz. alatt foglalt egy negyed telekre 3932 korona ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, hogy a fenti megjelölt ingatlanok az **1904. évi február hó 11-ik napjának délelőtti 9 órájkor** Dédes község házánál megtartandó árverésen a kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át a kikiáltás kezéhez letenni.

Kelt Sajó-Szeptéteren, 1903. évi november hó 11-én.

A sajszeptéteri kir. járásbíró mint tkvi hatóság.

Schiller, kir. albiró.

VASUTI MENETREND

Ervényes május 1-től.

A vonatok érkezése Miskolcra.

Éjjeli	Délelőtti	Délután	Este
Óra	Óra	Óra	Óra
Percz	Percz	Percz	Percz
A vonat neve	A vonat neve	A vonat neve	A vonat neve
Honnan	Honnan	Honnan	Honnan
12 20 sz. v. Kassa	6 05 v. v. Budapest	12 40 sz. v. Budapest	6 20 gy. v. Budapest
12 30 sz. v. Ujhely	6 32 T. sz. v. Forró-Encs	12 55 sz. v. Fülel g. m. p. u.	7 34 v. v. Torna g. m. p. u.
1 26 sz. v. Budapest	6 12 T. sz. v. Szerencs	1 18 sz. v. Budapest	8 55 sz. v. Budapest
1 58 sz. v. Kassa	7 25 T. sz. v. Bánréve g. m. p. u.	2 56 sz. v. Ujhely	10 16 sz. v. Fülel g. m. p. u.
2 17 gy. v. Kassa) fürdővon.	7 59 v. v. Torna g. m. p. u.	3 16 sz. v. Kassa	
2 34 gy. v. Budapest) jun. 15-től.	9 16 sz. v. Bánréve, Dobsina	5 42 gy. v. Kassa	
3 00 sz. v. Budapest	9 25 gy. v. Ujhely	5 52 gy. v. Ujhely	
	9 31 gy. v. Kassa	5 50 sz. v. Fülel g. m. p. u.	
	10 47 gy. v. Budapest		
	11 59 sz. v. Debreczen		

A vonatok indulása Miskolcra.

Éjjeli	Délelőtti	Délután	Este
Óra	Óra	Óra	Óra
Percz	Percz	Percz	Percz
A vonat neve	A vonat neve	A vonat neve	A vonat neve
Hová	Hová	Hová	Hová
1 — sz. v. Budapest	7 23 sz. v. F.-Abony—Budapest	12 30 sz. v. Budapest	6 02 gy. v. Budapest
2 15 sz. v. Kassa	6 29 v. v. Torna g. m. p. u.	1 02 sz. v. Kassa	6 30 gy. v. Ujhely
2 27 gy. v. Budapest) fürdővon.	6 46 sz. v. Fülel	1 25 v. v. Torna g. m. p. u.	6 37 gy. v. Kassa
2 39 gy. v. Kassa) jun. 15-től	9 38 gy. v. Budapest	1 54 sz. v. Ujhely	6 48 sz. v. Fülel g. m. p. u.
3 42 sz. v. Budapest	10 57 gy. v. Kassa	3 11 sz. v. Budapest	
3 36 sz. v. Bánréve g. m. p. u.	11 03 gy. v. Ujhely	3 26 sz. v. Fülel g. m. p. u.	
3 45 thv. sz. Kassa	11 15 sz. v. Fülel g. m. p. u.	3 31 sz. v. Budapest	
3 35 sz. v. Ujhely, Debreczen		3 53 sz. v. Debreczen	

Tég eladás.

A miskolci közlegeltési és K. csoport a tulajdonát képező Sajó folyam medréből a jégtermést **1904. január 1-én délután 3 órakor** a mezőgazdák egyleti helyiségében közárverésen eladja. A venni szándékozók tisztelettel meghívja

az elnökség.

Eladó.

70 mm. széna és 30 mm. bükköny.

Értekezni lehet özv. Tóth Dánielnél Miskolcz, F.-Papszer-utca 18. szám.

Pénzt, sok pénzt,

havonként 1000 koronáig kereshet mindenki tisztességesen, minden szakismeret nélkül.

Küldje be címét **F. 409** jelige alatt a következő címre: **Annoncen-Abtheilung des „Merkur“ Mannheim, Meerfeldstr.**

Nedves falak szárazzá tétele valódi forró aszfalttal, elszigetelések, szárazzá tételi munkálatok, csatornázások, beton, aszfalt, szersmit, cementlap, granit, terazzo-burkolatok, vasbeton-hidak, vízszűrő medenczék, fürdőkádak és minden néven nevezendő betonmunkálatokat készít

Gergely Samu

betonépítővállalat s cementárúgyár **MI K LCZ, Vay-ut 25.**

BORSOD-MISKOLCZI HITELBANK Miskolczon

Olcsó kamatos, félévi egyenlő részletekben törlesztendő jelzálogos kölcsönök.

A pénzpiac jelenlegi viszonyai alapján **olcsó kamat mellett** oly jelzálogi kölcsönöket is engedélyezünk, melyek **10 vagy 15 év alatt egyenlő félévi részletekben lesznek visszafizetendőek.**

Ezen kölcsönök előnye az, hogy **nem záloglevelekben, hanem készpénzben adatkak,** hogy a visszafizetés aránylag rövid időre szabhatik és hogy a **tőke és kamat egyidejűleg törlesztetik.**

Kiválóan alkalmasak a kisgazdálkodóra, a ki kiadásait **a mindig egyenlő törlesztési részletek számbavételével pontosan** megállapíthatja és aki nem kénytelen 10 vagy 15 évnél hosszabb időn át a jelzálog terhét viselni.

Az ingatlanokon levő terheket — ha lehet, bélyeg- és illetékmentességgel — convertáljuk. A kölcsönök tetszés szerinti összegben engedélyeztetnek. Legkisebb kölcsönösszeg 500 korona.

Értesítéssel szivesen szolgálunk. A kölcsön-engedélyezés szó- vagy írásbeli kívánatra folyamatba tétetik.

A Borsod-Miskolczi Hitelbank Miskolczon.

Magyar fém- és lámpaárú-gyár részvénytársaság Budapest, Kőbányán.

Tisztelettel tudatjuk a n. é. közönséggel, hogy gyártmányaink kizárólagos eladási jogát Miskolczon

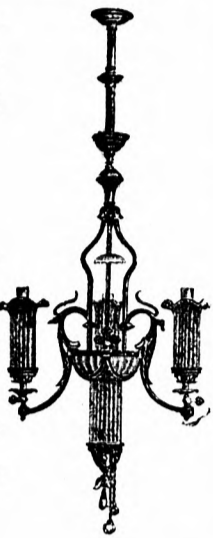
KOÓS SOMA

úrnak adtuk át.

A magyar ipar pártolása szempontjából ajánljuk kitűnő minőségű gyártmányainkat a n. é. közönség szives figyelmébe.

Budapest, 1903. szept. hó 3-án.

Magyar fém- és lámpaárú-gyár
r. t. igazgatósága.

Hivatkozással a fenti megbiztatásra, ajánlom a n. é. közönség nagybecsű figyelmébe **kizárólag magyar készítményű villamos-, légszesz- és kombinált csillárokkal** valamint **egyéb világítási tárgyakkal**, nemkülönben **mindenféle petróleum-lámpákkal** **dúsan felszerelt üzletemet.**

Nemcsak Magyarország gazdasági fejlődésének vélek fontos szolgálatot teljesíteni, hanem a n. é. közönség érdekeit is szem előtt tartom, midőn a külföldi gyártmányok helyett ezen igen jutányos és a legfinomabb ízlet is kielégítő **magyar gyártmányok** képviselőjét átvetem.

Hazafiai törekvésemhez a n. é. közönség kegyes pártfogását tisztelettel kérem.

Miskolcz, 1903. szeptember hó.

KOÓS SOMA üveg-, porcellán- és díszműkereskedő
MISKOLCZON.

Feltűnést kelt TURUL CZIPŐK

meglepő olcsósága!

Férfi
ezugos czipő
2 frt 50

Női
ezugos czipő
2 frt 25

Férfi
fűzős czipő
3 frttól

Női fűzős
2 frt 80
Gombos
3 frttól

Női fűzős czipő
box-bőr
3 frt 75

Gyermek
czipők
1 frttól

Csin!

Elegancia!

Jó anyag!

Tartósság!

Magyar munka!

„TURUL“ czipőgyár r. t.
főraktára

Miskolcz, Széchenyi-utca 39. szám. Horváth-szálló.

Csak azon készítményeim valódiak, melyek védjeggyel vannak ellátva.

RÁCZ JENŐ gyógyszerésznél MISKOLCZON,

„AZ ARANY SZARVASHOZ“ ezimzett gyógyszerertárában

kaphatók 15 év óta közkedveltségnek örvendő alant elősorolt saját készítményei:

- Iris virágarczenőcs.** Számos hölgy áldja jó hatását — szeplő és májfolt ellen, arc- és kézörnek selyempuhaságot ad, teljesen ártalmatlan szer, az arcot a redőktől késő korig megóvjá, egy tégely 1 kor. Hozzá Iris balsam szappan, 1 db. ára 70 fill. Hozzá Vénus arczpor, fehér, rózsá és erém színekben, 1 kis doboz 90 fill., nagy 1 kor. 60 fill.
- Pyrethro Salicyl szájjessentia** néhány cseppel egyszeri szájjel öblögető vízbe, kellemes szájjelt kölesönöz, a fogak romlását gátolja és a fogínyt erősíti, — 1 kis üveg 70 fillér. — 1 nagy üveg ára 1 korona 20 fillér. Hozzá (Pyrethro) növény fogpor, mely a fogakat desiniciálja és fehérre takarítja. — Oly esetekben, hol ezen szájszereimet nem használták és fogfájás van, ajánlatik a kitűnő jó hatású (Pyrethro) sivelezi fogcsepp. 1 üveg ára 50 fillér.
- Hajerősítő (balsam) essentia.** Dr. Hebra híres bécsi egyetem tanár előírása szerint készítő a hajhullást és fejbőrropasodást meggátolja, valamint egyéb fejbőrbetegségtől megóv és kellemes illatánál fogva szívesen alkalmaztatik. 1 üveg ára 1 korona 20 fillér.
- RácZ Jenő keleti „Balsam bajuszpedrője“**, soha meg nem meg nem avasodó, zsrimentes balsamokból készítő, igen kellemes illatu, minden bajuszszinhez alkalmazható. 1 kis doboz ára 30 fillér. 1 nagy doboz 50 fillér.
- Cannabin** (tyukszem-balsam), biztos hatású és legkényelmesebben alkalmazható szer a tyukszemek és bőrkeményedések és sömörök kiirtására. 1 üveg ára 70 fillér.

Forgalomban van és közmegelegedéssel használják a

Lábizzadás ellen Salicyl Dermassant port. 1 doboz ára 1 korona.

Szőrvesztőnek Depillatoriumot. 1 üveg 1 korona.

Rüh (rühátka ellen) Naphtol kenőcs. 1 kis tégely 1 korona, — nagy 3 korona.

Kőszvény ellen I—II. számú Tengeri kőszvény olaj, 1 üveg ára 1 K.

Migrain, főfájás, nátha ellen bedörzsölő és szagoló szer, Jasin aether 1 üveg 80 fillér.

Fagyás ellen Északi dr. Kepes fagykenőcs. 1 tégely 1 korona.

Hajfestésre Orientin, 2 üveg 3 korona. Világosabb szíre 1 üveg 2 korona.

Ugy az elősorolt, mint egyéb készítményeimhez utasítás mellékelve van; kívánatra részletes árjegyzék utasításokkal megküldetik **Csak azon készítmények valódiak, melyek fenti védjeggyel vannak ellátva.** A drága külföldi hasonozereket, ugy mennyiségileg, mint minőségileg és olcsóságukkal föltűnülnek; ugy, hogy általános házi szerek gyánánt legjobban alkalmazhatók.

Főraktár: Budapesten **TÖRÖK JÓZSEF** gyógyszerertára, Király-utca 12. szám.

Rendelési cím: **RácZ Jenő** gyógyszerész Miskolczon.

Kiseb r endeleseknél penz előre beküldésel jutányosabban jön.

Utánasoktól tessenek örakodni.